

JUSTITISMINISTERIET

Dato: 26. september 2013
Dok.: 914071

UDKAST TIL TALE
til brug for besvarelse tirsdag den 1. oktober 2013 af samråds-
spørgsmål AY og AZ fra Folketingets Udvalg
for Udlændinge- og Integrationspolitik

Samrådsspørgsmål AY:

”Mener ministeren, at Vestre Landsrets dom fra juni 2013 på 6 års fængsel og betinget udvisning af den somaliske statsborger Ahmed Omar Mohamed, der bl.a. er fundet skyldig i at have voldtaget en 10-årig pige i Gullestrup, principielt giver anledning til overvejelser om stramminger af udvisningsreglerne?”

Samrådsspørgsmål AZ:

”Hvordan forholder ministeren sig til, at cheffjurist Jacob Mchangama fra CEPOS vurderer, at det ville have været muligt at udvise den somaliske statsborger Ahmed Omar Mohamed ubetinget uden at krænke artikel 8 om retten til respekt for privat- og familieliv i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, og giver denne vurdering anledning til overvejelser om stramminger af udvisningsreglerne? Spørgsmålet stilles bl.a. med henvisning til artiklen på DR P4's hjemmeside den 18. juni 2013 ”Cepos: Højesteret bør se på somalier i udvisningssag”.

<http://www.dr.dk/P4/Vest/Herning/2013/06/18/114038.htm>.”

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Tak for ordet.

1. De to samrådsspørgsmål er stillet på baggrund af den såkaldte Gullestrup-sag, som vedrører en ung mand med somalisk statsborgerskab, der ved byret og landsret er idømt 6 års fængsel for alvorlig sædeligheds-kriminalitet.

Ved byrettens dom blev han udvist. Denne udvisning blev imidlertid ændret af Vestre Landsret til betinget udvisning. Det skyldes, at landsretten fandt, at udvisning ville være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det er som bekendt domstolene, der i straffesager vurderer, om udvisning i det konkrete tilfælde kan ske inden for de internationale forpligtelser, som Danmark har påtaget sig.

I den konkrete sag har Vestre Landsret fundet, at det ikke er tilfældet, og med Procesbevillingsnævnets afslag på tredjeinstansbevilling er landsrettens dom endelig.

Det må vi naturligvis respektere.

Men jeg vil samtidig gerne understrege, at det er regeringens helt klare linje, at udvisningsreglerne skal være meget stramme. Det klare udgangspunkt i sager om grov kriminalitet er derfor, at der i sådanne sager skal ske udvisning.

Og Udlændingestyrelsens udvisningsredegørelse fra juni 2013 viser da også, at antallet af udlændinge, der udvises, ikke er faldet de senere år. Snarere tværtimod.

Selvom vi har skiftet regering i Danmark, er den meget stramme linje fortsat. Dem der kunne udvises før kan også udvises i dag.

2. Med spørgsmål AY ønskes der svar på, om landsrettens afgørelse fra juni 2013 giver mig anledning til at overveje stramninger af udvisningsreglerne.

Af principielle grunde vil jeg ikke kommentere konkrete straffesager, der verserer eller har verseret ved domstolene. Det betyder, at jeg ikke vil udtale mig om sagens konkrete omstændigheder eller i øvrigt komme med en vurdering af eller en holdning til landsrettens afgørelse i den konkrete sag.

Til gengæld deltager jeg gerne i en generel drøftelse af spørgsmålet om stramning af udvisningsreglerne. Det skal jeg vende tilbage til om lidt.

3. Før jeg gør det, vil jeg dog forholde mig til samrådsspørgsmål AZ.

Med dette spørgsmål ønskes det oplyst, hvordan jeg forholder mig til, at chefjurist Jacob Mchangama i en artikel fra den 18. juni 2013 på DR P4's hjemmeside vurderer, at der i Gullestrup-sagen sandsynligvis kunne være sket udvisning, uden at det ville have udgjort en krænkelse af artikel 8 i den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Det ønskes endvidere oplyst, om Jacob Mchangamas vurdering giver mig anledning til at overveje stramninger af udvisningsreglerne.

I den artikel, der er henvist til i spørgsmålet, fremgår det ikke, hvorpå Jacob Mchangama mere præcist begrundet sin vurdering af, at der sandsynligvis kunne være sket udvisning. Herunder fremgår det ikke, hvad det er for domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, han bygger sin vurdering på.

Allerede af den grund har jeg ikke grundlag for at forholde mig konkret til Jacob Mchangamas synspunkt.

Men grundlæggende er det i øvrigt ikke en videre interessant diskussion. Det skyldes, at vurderingen af, om udvisning kan ske inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser, altid er en konkret og individuel vurdering. Denne vurdering har landsretten foretaget og i den forbindelse fundet, at udvisning vil være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

4. Lad mig herefter vende tilbage til spørgsmålet om, hvorvidt jeg mere generelt finder behov for en stramning af reglerne om udvisning.

I den konkrete sag fandt landsretten som nævnt, at udvisning ville være i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Jeg går på den baggrund ud fra, at der med spørgsmålet ønskes en generel drøftelse af, om der bør gøres indskrænkninger i den vurdering, som domstolene ved spørgsmål om udvisning skal foretage i forhold til, om udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Til det spørgsmål kan jeg – ikke overraskende – svare klart nej! Blev der gjort en sådan indskrænkning, ville Danmark ikke længere leve op til de internationale forpligtelser, som påhviler os.

Det kan efter min opfattelse ikke komme på tale.

5. Jeg er så godt klar over, at vandene – rent politisk – skiller allerede her.

Således udtalte Martin Henriksen under førstebehandlingen den 19. februar 2013 af beslutningsforslag nr. B 36, der var fremsat af medlemmer af Dansk Folkeparti, blandt andet følgende – og jeg citerer:

”Mener ministeren ikke også, at der har været situationer, hvor udlændinge har begået kriminalitet i Danmark – grov kriminalitet i Danmark – men alligevel ikke er blevet udvist, f.eks. på grund af hensynet til, at de har etableret et familieliv i Danmark? Er det rimeligt, at reglerne er indrettet på den måde? Burde den kriminalitet, som vedkommende har begået, ikke vægte tungere?” [citater slut]

Eller med andre ord: Når kriminaliteten er tilstrækkelig grov, så bør de internationale forpligtelser, som påhviler os, efter Dansk Folkepartis opfattelse ikke kunne medføre, at udvisning undlades.

6. Jeg vil være meget forundret, hvis Karsten Lauritzen deler denne opfattelse.

Det er således mit indtryk, at Venstre – på samme måde som regeringspartierne – er af den opfattelse, at Danmark skal overholde de internationale forpligtelser, vi har påtaget os.

I hvert fald udtalte Inger Støjberg under førstebehandlingen af det omhandlede beslutningsforslag blandt andet følgende – og jeg citerer:

”For det andet lader det til, at Dansk Folkeparti opfatter de internationale konventioner lidt som en slags buffet, hvor man kan vælge til og fra, i det omfang det nu passer en. I beslutningsforslaget skriver man, og det er et citat: ”Den overordnede hensigt med kommissionens arbejde er således at sikre, at Folketinget suverænt kan lovgive om bl.a. reglerne for udvisning, asyl, familiesammenføring, indfødsret osv. uden at blive tvunget af det internationale samfund til at ændre kurs.” Her tror jeg, at man må sige, at Venstres opfattelse af Danmarks internationale forpligtelser adskiller sig lidt fra Dansk

Folkepartis. Venstres holdning er, at vi retter os efter de konventioner og aftaler, som vi selv har tiltrådt. ...” [citat slut]

Citatet er et uddrag af ordførerens begrundelse for, hvorfor Venstre ikke kunne støtte Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

7. Lad mig her til slut opsummere de væsentligste pointer:

Der er ikke grundlag for en stramning af de danske udvisningsregler. Det skyldes, at en udlænding, der idømmes frihedsstraf for kriminalitet, allerede efter gældende ret skal udvises, medmindre udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Til Danmarks internationale forpligtelser hører Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, som denne konvention til enhver tid fortolkes af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. En ændret fortolkning fra denne domstols side vil derfor automatisk være retningsgivende for de afgørelser, der træffes af domstolene her i landet.

Og regeringens linje i forhold til udvisningsreglerne er klar: De skal være meget stramme. Og eftersom udvisning kun kan undlades, hvis udvisning vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, er det også tilfældet.

Og Udlændingestyrelsens udvisningsredegørelse fra juni 2013 viser da også, at antallet af udlændinge, der udvises, ikke er faldet de senere år. Snarere tværtimod.

Selvom vi har skiftet regering i Danmark, er den meget stramme linje fortsat. Dem der kunne udvises før kan også udvises i dag.

Tak!